

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 do 2 po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-jej.

Opłata pocztowa ulszczona ry-
czałtem.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, ul. Warecka № 7
Redakcja — tel. 176-70.
Administracja — tel. 120-13.
Drukarnia — tel. 173-43.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

**NUMER POJEDYNCZY
20 GROSZY.**

O CO IDZIE?

Niektórzy przywódcy t. zw. inteligentnych komitetów wyborczych do warszawskiej Rady Miejskiej wyrażają zdumienie z powodu krytyki, jakiej poddajemy poczynania tego rodzaju. „Czego Wy chcecie?” — pytają. „Wszak przyłącza się do Was nowy sojusznik dla walki przeciwko endeckom!” Warto tedy sformułować jasno nasz punkt widzenia.

Uzdrowienie gospodarki samorządowej stolicy leży tak samo w interesie klasy robotniczej, jak i pracowników umysłowych. Program uzdrowienia, ogłoszony w odezwie P. P. S., wynika równie dobrze z potrzeb i jednej i drugiej grupy społecznej. Jako socjaliści, odrzucamy wogóle sztuczne i nieżyłowe wyodrębnienie ludzi pracujących w biurach państwowych czy też prywatnych, wyodrębnienie ich z pośród olbrzymiego obozu Polski pracującej. Coraz liczniejszy dopływ inteligencji do szeregów socjalistycznych dowodzi słuszności naszego twierdzenia.

I oto, gdy do tej inteligencji pracowniczej przychodzą ludzie skądinąd bardzo mili i szanowni, nawołują do tworzenia osobnej organizacji wyborczej, odciągają od solidarności z proletariatem, a później usiłują nas przekonać, że wynikiem stąd cios w samą serce KOPS'u, — proszę wybaczyć, — uwierzyć w to nie potrafimy.

Jeżeli mowa o samych wyborach, niema kwestji, że im więcej będzie list, przeciwnych KOPS'owi, tym większe będą szanse zachowania samorządu warszawskiego w dotychczasowych rękach. W praktyce rola Komitetu pp. Raabego, Zielińskiego, Szczurka i Mazurkiewicza sprowadzi się do jednej jedynej rzeczy: powstrzymywania procesu łączenia się pracowników biurowych z Socjalizmem. Inna sprawa, czy takie „powstrzymywanie” się uda. Sądziemy, że nie. Ale bądź jak bądź KOPS prawicowo - kołtuński powinien raczej błogosławić chwilę, w której kierownicy niektórych związków pracowniczych postanowili stanąć samodzielnie do kampanji wyborczej.

Jak wieść niesie, Komitet, o jakim mówimy, ma się połączyć z komitetem „Obywatelskim”, powołanym do życia przez Partję Pracy. Ta ostatnia jest partją polityczną w ścisłym słowa znaczeniu. Ma ona znowuż odmienny charakter. Chciałaby wywrwać z pod wpływów Zw. Ludowo-Narodowego pewne koła drobniomieszczaństwa, rzemieślników itp. Jeżeli utrzyma nadal swoje programowe stanowisko, Komitet pracowniczy popadnie z punktu w ideową i programową sprzeczność wewnętrzną, bo zadania społeczno-gospodarcze i kulturalne przedstawicieli drobniomieszczańskich w samorządzie są bardzo często zupełnie inne, niż przedstawicieli robotników i pracowników. Sprzeczność będzie się ukrywać pod płaszczykiem takich frazesów i nieszczerzej demagogii. Jeśli zaś Partja Pracy zweeksjuje ku radykalizmowi inteligentkiemu — znacznie wtedy odegra rolę czynnika, hamującego postępy Socjalizmu, z naszego stanowiska — rolę ujemną, powiedziałbym nawet, rolę wsteczną.

I jeszcze jedno... Związki pracownicze podkreślały dotąd usilnie swoją bezpartyjność. Łącząc się z określonym stronnictwem politycznym, nabierają charakteru partyjnego i to takiego, za którym masy pracownicze nie pójdą. Nic tu nie pomogą żadne sofizmaty. Poczciwcy, wybierając p. Szczurka na prezesa Związku, wcale go nie upoważniali do organizowania komitetów wyborczych. Wśród pocztowców jest bardzo wielu socjalistów i sympatyków P. P. S. Tak samo w innych związkach P. P. S. będzie prowadziła na ich terenie swoją akcję z całą bezwzględnością. I dlatego lekkomyślny krok niektórych kierowników związkowych może wywołać tarcia wewnętrzne w łonie zrzeszeń, przeznaczonych dla

NIECH SIĘ ŚWIĘCI 1 MAJA!

**POLSKA PARTJA SOCJALISTYCZNA
REZOLUCJA DLA ZGROMADZEŃ PIERWSZO-MAJOWYCH**

Zgromadzeni na obchodzie majowym w... stwierdzają swą wierność niezachwianą dla Socjalizmu i sztandarów Polskiej Partji Socjalistycznej.

Zgromadzeni — w obliczu gróźb wojennych, powstałych na skutek polityki wielkich mocarstw imperialistycznych, w obliczu ofensywy kapitału, który sięga po zdobycze społeczne i po prawa mas pracujących, w obliczu, wreszcie, zubożenia klasy robotniczej, panującego wciąż bezrobocia, a zarazem postępów faszyzmu i reakcji w Polsce i w innych krajach, — oświadczają gotowość do walki bezwzględnej o

POKÓJ POWSZECHNY, O PRAWA ROBOTNICZE, O WYŻSZE PŁACE, O PRAWO DO PRACY, O ZIEMIĘ DLA LUDU, O DEMOKRACJĘ.

Zgromadzeni, protestując przeciw wszelkim formom ucisku politycznego i narodowościowego, przeciwko faszystowskiej i komunistycznej dyktaturze, prze-

syłają braterskie pozdrowienie robotnikom wszystkich krajów, skupionym w Międzynarodówce Socjalistycznej i w Międzynarodówce Zawodowej.

Zgromadzeni stwierdzają solidarność zupełną ludu pracującego w miastach i po wsiach, pod czerwoną chorągwią bo wiem stają obok siebie robotnicy fabryczni, pracownicy umysłowi, robotnicy rolni, bezrolni i małorolni włościanie, walczący o sprawiedliwą reformę rolną.

Zgromadzeni widzą przyszłość Rzeczypospolitej Polskiej w zwycięstwie demokracji, przyszłość Polski i świata — w zwycięstwie Socjalizmu. Do tych celów iść będą nadal pod przewodnictwem P. P. S. i klasowych związków zawodowych, odrzucając z pogardą wszelkie próby rozbiicia i zdemoralizowania szeregów.

**NIECH ŻYJE SOCJALIZM!
NIECH ŻYJE POLSKA RZECZPOSPOLITA SOCJALISTYCZNA!
NIECH ŻYJE P. P. S.!**

Wzywamy wszystkich towarzyszy i przyjaciół Partji do składania składek

**NA FUNDUSZ KU UCZCZENIU PAMIĘCI
FELIKSA PERLA**

Fundusz użyty będzie na: 1) wydanie pism Feliksa Perla, 2) budowę pomnika Feliksa Perla.

Składki przyjmuje Administracja „Robotnika”. Funduszem zarządza Komitet pod przewodnictwem Ignacego Daszyńskiego.

PORTRET FELIKSA PERLA

Staraniem C. K. W. ukaza się w ciągu maja portrety nieodżałowanej pamięci tow. Feliksa Perla, oraz pocztówki z jego podobizną.

Całkowity dochód z tych wydawnictw będzie przeznaczony na Fundusz uczczenia pamięci F. Perla. Uprasza się

organizacje, towarzyszy oraz przyjaciół Zmarłego o wczesne nadsyłanie zamówień, a to celem ustalenia nakładu.

Bliższe szczegóły, a zwłaszcza cena wydawnictw, będą podane w najbliższych dniach.

Sekret. Gen. C.K.W. P.P.S.

**PRZECIW ZAMACHOWI KONSERWATYSTÓW
NA PRAWO STRAJKU**

„LABOUR PARTY” PRZYGOTOWUJE OLBRYMIE DEMONSTRACJE W DZIEŃ 1 MAJA

LONDYN, 29.4. PAT. Do najważniejszych wydarzeń chwili w dziedzinie polityki wewnętrznej państwa zaliczają projekt ustawy o Trade Unionach. Projekt ten spotkał się z silnym sprzeciwem ze strony Labour Party. Labour Party zapowiada konferencję przedstawicieli komitetów wykonawczych Trade Unio-

nów, zwołaną do Londynu. Najjaskrawszym wyrazem opozycyjnego stanowiska Labour Party mają być demonstracje publiczne w dniu 1 maja. Ogółem odbędzie się w różnych miastach i miejscowościach kraju 3 tys. wieców i pochodów demonstracyjnych, z których kilka urządzonych ma być w Hyde Parku.

WOJENNE PRZYGOTOWANIA FASZYSTOWSKICH WŁOCH

SENSACYJNE REWELACJE JUGOSŁOWIAŃSKIEGO DZIENNIKA

Białogród, 29. 4. (PAT.) Dziennik „Obzor” w Zagrzebiu ogłosił wczoraj korespondencję swego specjalnego przedstawiciela, zawierającą informacje w sprawie prowadzonych przez Włochy przygotowań wojennych. Korespondent ten donosi m. in.: W pogranicznej strefie włoskiej wszystkie wioski zajęte są tam przez oddziały milicji faszystowskiej. Wielu turystów zostało zaaresztowanych i zatrzymanych w więzieniach do chwili instrukcji z Rzymu. Poza tem istnieje tam kompletny system połączonych ze sobą rowów strzeleckich, umocnionych przeszkodami z drutu kolczastego. Prowadzona jest intensywna budowa dróg strategicznych. Zbrojenia dają się również zauważyć

w portach. W porcie Pola, obecnie znajduje się cała dywizja lekkich okrętów, których zadaniem jest kontrola nad północnym kątem Adrjatyku. Armia, stojąca w Trjeście, otrzymała rozkaz natychmiastowego przesłania do naczelnego dowództwa wykazu materiału wojennego, jaki jest jej potrzebny do uzyskania rozmiarów, przewidzianych w stanie wojny. Goryca, której załogę stanowiła dotąd jedna dywizja, stanie się kwaterą główną nowego korpusu. W konsekwencji na przestrzeni nie spełna 10.000 km. kwadr. stać będą 2 korpusy wojska, do czego trzeba doliczyć 5 legionów milicji faszystowskiej.

zgoła innych, niż wyborcze, celów. Oto są przyczyny, dla których Socjalizm polski przystępuje do wyborów w imię solidarności pracowników umysłowych z klasą robotniczą, oto są przyczyny, dla których kry-

tyka nasza nie może oszczędzać pomysłu wiecznie odnawianego a zawsze poronionego — osobnych list wyborczych inteligencji „postępowej” czy „radykalnej”.
Mieczysław Niedziałkowski.

NA DZIEŃ 1 MAJA.

BACZNOŚĆ TOWARZYSZE I TOWARZYSZKI WARSZAWY!

Zbiórka na fabrykach, posiadających sztandary i orkiestry
O GODZ. 8 M. 30 RANO.

Zbiórka drobnych warsztatów i zakładów, które nie posiadają własnych sztandarów i orkiestr, przy lokalach dzielnic partyjnych
O GODZ. 8 M. 30 RANO.

Z miejsc zbiórki wszystkie pochody zdążają najkrótszą drogą
NA PLAC TEATRALNY.

**WIELKI WIEC NA PLACU TEATRALNYM
O GODZ. 10 M. 30 RANO**

**PO WIECU — POCHOD DEMONSTRACYJNY
UROCZYSTA AKADEMJA W CYRKU O GODZ. 2 MIN. 30.**

MAJOWY NUMER „ROBOTNIKA”

ukaze się jutro w zwiększonej objętości. Zawierać będzie artykuły czołowych pisarzy socjalistycznych, du-

żo ciekawych wspomnień, liczne ilustracje.

PRZED 1 MAJĄ

Z szeregu miejscowości — depesze z Grodna dajemy poniżej — nadchodzą wiadomości, iż wojewodowie i starostowie czynią trudności albo wręcz odmawiają zezwoleń na pochody 1-majowe.

P.P.S. oświadcza, że pochody odbędą się wszędzie, a odpowiedzialność za mogące nastąpić zajścia spada nie wobec kraju na tych przedstawicieli władzy, którzy zakazami swymi łamią Konstytucję.

C. K. W.

Posiedzenie C. K. W. odbędzie się we środę dn. 4 maja o godz. 4 m. 30 w lokalu Z. P. P. S. w Sejmie.

Na porządku dziennym: 1) porządek dzienny Rady Naczelnej, 2) sytuacja polityczna.

Obecność wszystkich członków bezwzględnie konieczna.

Sekretariat Generalny.

CO SOBIE MYŚLI

P. WOJEWODA BIAŁOSTOCKI

Otrzymał depeszę następującą: „Województwo białostockie odmówiło zezwolenia na pochód (1 Maja). Prosimy o interwencję”.

P. minister spraw wewnętrznych musi znieść niesłychane wprost zarządzenie wojewody białostockiego. Nie będziemy wracali do czasów rosyjskich.

WALKA O SAMORZĄD STOLICY

Na str. 2 czytelnicy znajdą szereg artykułów i wiadomości, dotyczących kampanji o los Warszawy.

CO BĘDZIE ZKOLEJAMI?

P. Romocki chce je oddać kapitałom prywatnym.
Pisze o tem tow. Kcz. na 3 str.,

wyrażając wiernie opinie mas kolejarzskich.

**LIChWA ZBOŻOWA
CZY BĘDZIE ZŁAMANA?**

„Będzie!” — zapewnia z tupetem „Głos Prawdy”. Zapewnień takich i tym podobnych słyszeliśmy już tysiące. By wszakże zło się przeciwstawić, — trzeba zrozumieć jego przyczyny. Rzecz naturalna, ceny zboża są „nieusprawiedliwione”. Ale skądś przecie powstają. Skąd w danym wypadku? Z gospodarczej polityki Państwa, prowadzonej, jak wykazywaliśmy dziesiątki razy, pod egidą ministra rolnictwa Niezabytowskiego. Rząd był uprzedzony setki razy, jakie będą rezultaty wywozu zboża. Uprzedzaliśmy my, uprzedzała Rada Spożywców, uprzedzali własni kompe-

tentni urzędnicy. Mimo to p. Niezabytowski przeforsował swoje zdanie, urządził nawet zebrania agitacyjne z referatami p. Fajansa.
A teraz co? Trzeba kupować zagranicą, rzecz naturalna, po odpowiednio wysokich cenach, trzeba szkodzić bilansowi i przyznać się, że droga, którą Rząd kroczył, była z gruntu fałszywą.
Społeczeństwo płaci rachunek za „nieświsłą” politykę gospodarczą. Odpowiedzialność ponosi wobec kraju cały Rząd. Odpowiedzialność szczególną ponosi p. Niezabytowski.

COŻ TO ZA POMYSŁ I CZYJ TO POMYSŁ?

Rząd zajmuje się podobno jeszcze jednym dekretem — dekretem „przeciwko szerzeniu fałszywych pogłosek”. Nie umiano nas objaśnić co do szczegółów. Skoro wszakże w tych dniach ujrzy światło dzienne dekret prasowy, — chodzi widocznie o „fałszywe pogłoski”, szerzone w inny sposób na zgromadzeniach, w rozmowach i t. d.

Wszak byłoby to jaskrawym zachęcaniem do szpiegowania, donosicielstwa, podsłuchiwania, otwierania cudzych listów. Też „sanacja moralna”! A czyj pomysł? Czy nie według przysłowia: „po inteligencji pomysłu poznać autora”.

SESJA PARLAMENTARNA

W kołach, zbliżonych do Rządu, sesji Sejmu i Senatu nastąpi już w połowie maja.

WALKA O SAMORZĄD STOLICY PRZED WYBORAMI DO RADY MIEJSKIEJ ST. M. WARSZAWY

O CO WALCZYMY?

O budowę zdrowych i tanich mieszkań dla robotników i dla pracującej inteligencji.

O rozbudowę przedmieść robotniczych.

O budowę szkół powszechnych, zawodowych i średnich, o oświatę pozaszkolną.

Przeciwko bezrobociu.

O opiekę miasta nad dzieckiem i matką, nad starcami i inwalidami pracy.

O podniesienie zdrowotności miasta, o budowę nowych szpitali, o przychodnie i lecznice.

Przeciwko drożyznie i spekulacji. O budowę centralnej piekarni mechanicznej.

O utrzymanie w rękach miasta przedsiębiorstw użyteczności publicznej.

O zniesienie krzywdzących, wygórowanych opłat za świadczenia miejskie.

O podwyższenie podatków na właścicieli placów, na kamieniczników a o niższenie podatków pośrednich i obciążających najbiedniejszych.

O równowagę budżetu miejskiego.

TANICH I ZDROWYCH MIESZKAN DLA PROLETARIATU WARSZAWY!

II.

To więc, co zrobiono dotąd w dziedzinie budownictwa w Warszawie, można śmiało przyrównać do zera. Spółdzielnie mieszkaniowe założyły zupełnie i nie stanęły na wysokości zadania, z wyjątkiem robotniczej „Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej”. Przy rozdziale kredytów budowlanych osoby prywatne były stale uprzywilejowane, ze szkodą ruchu spółdzielczego mieszkaniowego. Oto parę przykładów. Poseł Andrzej Wierzbicki, przez „Lewiatana”, otrzymał dwukrotnie przez „Komitet Rozbudowy” pożyczkę na budowę luksusowej willi w Grochowie, „hr.” Adam Tarnowski otrzymał kredyt 25.000 zł. na budowę domu do własnego użytku, Anna „hr.” Zamojska otrzymała kredyt 220.500 zł. na dobudowanie 2-ch pięter domu czynszowego. Udzielanie kredytów budowlanych osobom prywatnym mija się z celem i zamiast zwalczać nędzę mieszkaniową, powiększa jeszcze paskarstwo i wyzysk mieszkaniowy.

Dotychczasowi rządzący dysponujący w Radzie Miejskiej pieniędzmi na rzeczy bardzo często niepotrzebne i zbędne, nie rozumieli, lub nie chcieli zrozumieć, iż kwestia klęski mieszkaniowej łączy się ściśle z zagadnieniem bezrobocia. Rozpocząć na wielką skalę ruch budowlany znaczyło to usunąć bezrobocie, znaczyło to dać bezrobotnym to, czego oni żądali, t. zn. chleba i pracy, a nie jałmużny.

Polska Partja Socjalistyczna przystępując do obecnych wyborów do Rady Miejskiej, stawia jako swe celowe hasło: żądanie budowy tanich i zdrowych mieszkań robotniczych, ponieważ zdrowe mieszkania są podstawą zdrowia i ludzkich warunków bytu klasy pracującej, ponieważ rozwiąże się wreszcie w ten sposób zagadnienie bezrobocia stolicy.

Pójdźcie, przypatrzcie się, jak na Żoliborzu mieszkają nędzarze w bla-

szankach i nędżnych barakach, zobaczcie przeludnienie i nędzę mieszkaniową przedmieść i wtedy powiedzcie: kto winien! Wskazujemy wam przykład Wiednia, gdzie pod socjalistycznymi rządami kwestja mieszkaniowa została już prawie rozwiązana, gdzie bezrobocie zostało prawie usunięte. Obywatele Wiednia dali wyraz swemu zaufaniu i swemu podziwowi dla rządów socjalistycznych w Wiedniu, oddając w wyborach przed kilku dniami masowo swe głosy na listę socjalistyczną i gotując naszym towarzyszom austriackim świetne i zasłużone zwycięstwo. Wysuwając żądanie budowy tanich mieszkań robotniczych, domaga się budowy niewielkich 2-izbowych mieszkań w domach średniej wielkości, gdzie byłby dostateczny dostęp światła i powietrza. Domaga się dalej, aby obliczenia amortyzacyjne były korzystne zarówno dla pracowników fabrycznych, jak i umysłowych, by przy udzieleniu mieszkań wyłącznie był wszelki protekcjonizm, a przy obliczaniu czynszu i kosztów amortyzacji wszelka spekulacja. Będziemy żądali od Państwa kredytów budowlanych dla gminy, udzielając tych kredytów jedynie robotniczym spółdzielniom, któreby wykazały, iż umieją pracować realnie.

Przy wyborach więc najszerze masy ludności będą musiały zdecydować, jaką będzie w przyszłości polityka mieszkaniowa magistratu. Czy będzie szła ona po linii dobrze zrozumianych interesów ludności Warszawy, czy będzie szła drogą schlabiania i dawania korzyści jednostkom — właścicielom domów i placów. Komu zależy na tem, aby baraki na Żoliborzu jaknajprędzej stały się przeszłością, aby klasa robotnicza uzyskała tanie i zdrowe mieszkania, aby przyszłe pokolenia robotnicze nie były rachityczne i dziesiątkowane gruźlicą, kto chce wreszcie, aby Warszawa podniosła się do poziomu socjalistycznego Wiednia,

MAJĄ SZCZĘŚCIE DO NAZWI

Jest w Polsce pewne stronnictwo czerpiące swe siły żywotne z wszelkiej kolturej, które ma szczęście, co jakiś czas, doszczętnie się kompromitować. Czołowi jednak ludzie tego stronnictwa nie tracą tupetu i licząc na głupotę ludzką zmieniają tylko w okresach przed wyborczych szyldziki, po za którymi zawsze jednak ukrywa się ta sama koltureja. Gdy więc nazwa endecji stała się zbyt przykrą i kompromitującą zmieniono szyldzik na Związek Ludowo-Narodowy. Związek ten nie miał nic wspólnego z ludem, którego interesów był największym szkodnikiem, a narodowej firmie anty - narodową i antypaństwową przeciwstawił działalność. Po zdyskredytowaniu się w pierwszym Sejmie wystąpiła reakcja pod nowym szyldem Chrześcijańskiej Jedności Narodowej, która popularna nazwa utarła się w skrócie chjena. Chjena przez okres istnienia obecnego Sejmu nie spełniła żadnej z obietnic wyborczych, aż wreszcie upadek jej wpływu stał się tak rzetelny, że p. Dmowski chcąc ratować swe „ideje” zaczął co prędzej organizować Obóz Wielkiej Polski, który jest tylko nową barwą endeckiego kameleona.

Przy obecnych wyborach do Rady Miejskiej chjena nazwała się szumnie Komitetem Obrony Polskości Stolicy, co w pięknym skrócie nazywa się KOPS. Co jak co, ale do nazw nie mają nasi prawiowcy szczęścia. Skróć bowiem chjena jest bardzo podobny do nazwy pewnego zwierzęcia, które mocno śmierdzi i na padlinie żeruje. Ten „nomen omen” okazał się bardzo trafny podobnie jak i obecny KOPS. Dać bowiem komu kopsa, znaczy w przedmiejskiej gwarze warszawskiej udzielenie komuś potężnego kopniaka. W ten sposób w nazwie KOPS zamieścili endecy przepowiednię tego, co ich przy wyborach spotka.

A więc baczność Towarzysze: W dniu 22 maja damy przy urnach wyborczych potężnego kopsa KOPSOWI.

JESZCZE DALSZE KOMITETY WYBORCZE

Niby z rogu obfitości spiją się dalsze komitety wyborcze. Wczoraj powstał komitet „Polskiej Konfederacji Pracowników Umysłowych” (to już czwarty bodaj komitet nieszczęsnych pracowników); a i monarchiści mają spróbować szczęścia.

No, no...

gdzie gmina socjalistyczna wybudowała dotąd 25.000 mieszkań i przygotowuje budowę dalszych 30.000 mieszkań — ten przy wyborach nadchodzących, zgodnie ze swym interesem, z całym zaufaniem odda swe głosy na listę P. P. S.

I tego zaufania P. P. S. z pewnością nie zawiedzie.

Roman Dąbrowski.

HISTERJA.

„Nasz Przegląd” wczorajszy zaatakował gwałtownie odezwę W. O. K. R. naszej Partji, odezwę poświęconą komunistom. Ustęp następujący dał sposobność organowi zablokowanej burżuazji żydowskiej do gorzkich żalów: „(Komuniści) troszczą się o to, aby konkurować z partją robotników żydowskich „Bundem” i szybciej od nich zgłosić demagogiczny wniosek o dopuszczenie do obrad języka żydowskiego, o przyjmowanie na posady do Kasy Chorych urzędników, mówiących po żydowsku...”

Jest rzeczą jasną zupełnie, że ustęp ten nie zawiera ani „nacjonalizmu”, ani „antysemityzmu”, podkreśla jedynie demagogiczny charakter wniosków komunistycznych, wywołanych chęcią konkurowania z Bundem. Redaktorzy „Naszego Przeglądu” niewiednie widać znają język polski. Wyciągają zaś wniosek typowo nacjonalistyczny o „wewnętrznej spoiści” narodowej żydów, jako konieczność nieodzowną i t. p.

„Nasz Przegląd” powołuje się przy tym na bundowską „Folkscajtung”. Jeżeli to prawda, to i towarzysze żydowskie nie czytali odezwę odrobinę uważniej, bo o histerję „Naszego Przeglądu” ich nie podejrzewamy.

FARMACEUCI GŁOSUJĄ NA P. P. S.

Redakcja nasza otrzymała list następujący:

W związku z artykułem „Komitet wyborczy związków pracowniczych łączy się z inteligencją wszystkich zawodów” (Nr. 97 Kurjera Czerwonego z dnia 28 kwietnia r. b.), Zarząd Oddziału Warszawskiego Związku Zawodowego Farmaceutów Pracowników, prosi Szanowną Redakcję o umieszczenie następującego sprostowania:

„Prostując mylną informację, podaną przez p. Zielińskiego w wywiadzie z dnia 28 kwietnia r. b., umieszcz. w Nr. 97 „Kurjera Czerwonego”, jakoby w Komitecie wyborczym do Rady Miejskiej zgrupowanych związków zawodowych pracowników umysłowych reprezentowanych był między innymi i związek farmaceutów, Zarząd Oddziału Warszawskiego Związku Zawodowego Farmaceutów Pracowników w Rzplitej Pol. komunikuje, iż w dniu 24 b. m. walne zebranie członków Oddziału uchwaliło przystąpić do wyborów łącznie z grupą inteligencji P. P. S.”.

Zarząd
Oddziału Warszawskiego
Z. Z. F. P.

Przewodniczący: A. Żelazowski.

Z KOMISJI WYBORCZEJ WYDZIAŁU KOBIECEGO

Posiedzenie Komisji wyborczej Wydziału Kobięcego P. P. S. odbędzie się w poniedziałek, 2 maja, o godz. 7 wiecz. w sali OKR., Al. Jerozolimskie 6, I piętro. Uprasa się towarzyszkę i obywatelki o niezawodne przybycie.

ZEBRANIE

PRZEWODNICZĄCYCH KOMISJI WYBORCZYCH

Dzisiaj o godz. 8 wieczorem odbędzie się w sali Rady Miejskiej posiedzenie wszystkich przewodniczących 209 Komisji wyborczych miejskich.

Na posiedzeniu tym Główny Komitet Wyborczy udzielać będzie wyjaśnień i instrukcji co do techniki wyłożenia i sprawdzania list wyborczych oraz trybu załatwiania zażaleń.

Przewodniczący Komitetów proszeni są o bezwzględne przybycie z dowodami wyboru.

WCZORAJSZE WIECE PRZEDWYBORCZE

WIEC BEZROBOTNYCH Z ROBÓT PUBLICZNYCH MIEJSKICH.

Wczoraj wieczorem odbył się wiec robotników zatrudnionych na robotach publicznych w sali O. K. R. P. P. S. w w Al. Jerozolimskich nr. 6. Przewodniczył tow. Grajda. Przemówienia rozpoczął tow. Jaworowski, który mówił o znaczeniu hasła 1 majowych. Tow. Kowalew omawiał powszechne bankructwo komunizmu, zwycięstwo hasła socjalistycznych na zachodzie Europy. Ławnik Szczypiorski omawiał znaczenie wyborów do Rady Miejskiej. Towarzysze Tomaszewski i Łęczycki nawoływali do zorganizowania się w związki.

MASÓWKA NA PRADZE.

Wczoraj o godz. 1.30 popoł. odbył się wiec na Pradze na ul. Objazdowej w fabryce Druciance. Przemawiał tow. Haupa, który omówił znaczenie zwycięstwa socjalistów i klęski komunistów w Austrii, następnie omówił znaczenie obecnych wyborów do Rady m'ejskiej.

ZEBRANIE PRZY DWORCU WARSZAWA - WSCHODNIA.

Wczoraj przy dworcu Warszawa-Wschodnia odbyło się tłumne zebranie robotników. Przemawiał tow. Jaworowski, który wykazał znaczenie wyborów i zwycięstwa socjalistów w Wiedniu. Tow. Jaworowski omówił wyborcze hasła P. P. S. do Rady miejskiej, któremi są: rozbudowa miasta, budowa domów robotniczych, budowa szpitali, walka z klęską bezrobocia, walka z drożyzną i sprawiedliwe płace dla klasy robotniczej.

WIEC W FABRYCE PRZEMYSŁU KORKOWEGO.

Wczoraj odbył się w fabryce przemysłu korkowego na Solcu wiec robotniczy. Przemawiali tow. Woszczyńska, która omówiła hasło 1 Majowe, tow. Haupa, który omawiał sprawę wyborów do Rady miejskiej i hasła wyborczych P. P. S. oraz sekretarz zw. zaw. chemicznego tow. Ulanowski.

WIEC W FABRYCE FUCHSA.

Wczoraj o godz. 4-ej odbył się masowy wiec w fabryce czekolady Fuchsa na Powislu. Zebrało się około 1000 robotników i robotnic. Przemawiali tow. Pawlik oraz tow. Białecka-Zakrzewska.

PRZEGLĄD SPRAW ROBOTNICZYCH

Z FRANCJI — MANEWR KOMUNISTÓW POD HASŁEM JEDNOŚCI RUCHU ZAWODOWEGO.

W początku kwietnia obradowały jednocześnie centralny Komitet Generalny Konfederacji Pracy (C. G. T.) i centralny Komitet związków komunistycznych, które się odłamały po kongresie w Lille w r. 1921. Komuniści od dłuższego czasu przygotowywali manewr, polegający na tem, żeby rzucić w masy robotnicze hasło ponownego zjednoczenia ruchu zawodowego, wystąpić z inicjatywą, a pokierować sprawą tak, żeby odpowiedź C. G. T. można było tłumaczyć robotnikom, jako odrzucenie oferty komunistycznej.

Manewr ten był dla przywódców komunistycznych tembardziej potrzebny obecnie, iż wykazali oni wobec masy swoją nieudolność tam, gdzie posiadali wpływy zarówno, gdy chodziło o kwestję bezrobocia, jak również o walkę przeciwko obniżce plac w górnictwie, w przemyśle metalurgicznym i włókienniczym.

Centrala związków komunistycznych zaproponowała wstąpienie związków komunistycznych do odpowiednich związków „skonfederowanych” (należących do C. G. T.), zażądała jednak, żeby powrót był umożliwiony wszystkim bez wyjątku, a nadto postawiła za warunek, że na przyszłość będą w związkach stosowane zasady demokracji i swobody opinii, oczywiście, w ich komunistycznym rozumieniu. Centralny Komitet C. G. T. wysłuchał delegacji

związków komunistycznych, która przybyła w celu złożenia deklaracji i oświadczył, iż przyjmuje do wiadomości ofertę i oczekuje, iż członkowie związków komunistycznych zwrócą się ze sów i postanowień statutów związków „skonfederowanych”.

Co do innych kwestji komitet odwołał się do odpowiednich uchwał kongresu i postanowień statutów związkowych.

Istotnie z uchwał tych wynika zupełnie jasno, iż C. G. T. dopuszcza w swoim łonie daleko idące nawet różnice zdań, żąda jednak w imię koniecznej dyscypliny podporządkowania się mniejszości powziętym uchwałom.

Rezolucja uchwalona na kongresie w Lille w r. 1921 przyjezuje to w sposób następujący.

„Prawa mniejszości pozostają tem, czem być powinny; nikt nie może ograniczać możliwości krytyki; lecz mniejszości mają za obowiązek ściśle podporządkowanie się powziętym uchwałom; pod żadnym pretekstem ugrupowania o pokrewnych tendencjach nie mogą stawiać sobie na miejsce organizacji zawodowej, departamentalnej lub ogólnokrajowej, wniosłoby to zamęt i uczyniło niemożliwą wszelką propagandę, wszelki solidarny wysiłek. Działalność mniejszości może się odbywać w łonie organizacji na zwykłych zgromadzeniach, na kongresach; nie może być tolerowana, gdy nabiera charakteru opozycji publicznej przeciwko uchwałom prawidłowo powziętym przez większość”.

Uchwała ta określiła wyraźnie zasady organizacyjne, jakimi się kieruje klasowy ruch zawodowy nie tylko we Francji, ale i w innych krajach.

Wręcz sprzeczną z tem jest taktyka komunistów, którzy teren ruchu zawodowego wyzyskują dla celów politycznych partji komunistycznej, a przede wszystkim jej centrali w Moskwie. To też konsekwencją uchwał kongresu w Lille było wobec niezastosowania się do nich komunistów zerwanie z nimi. Jeśli dziś komuniści zgłaszają chęć powrotu, C. G. T. musiała odpowiedzieć, iż stoi nieugięte na gruncie statutów związkowych i postanowień kongresów. Odpowiedź tę rozgłaszają komuniści, jako odrzucenie ich oferty, dowodząc tem najaskrawiej, iż chodziło im o manewr demagogiczny, a nie o istotne przywrócenie jednolitości ruchu zawodowego.

POMOC DLA BEZROBOTNYCH W ROSJI SOWIECKIEJ.

Bezrobocie jest ulubionym tematem agitacji komunistycznej, a pomoc dla bezrobotnych ulubionym przedmiotem krytyki. Co do niej mają dużo słuszości. Jeśli chodzi o pomoc tę w Polsce, wytykaliśmy jej braki i wady od pierwszych chwil powstawania t. zw. „zabezpieczenia na wypadek bezrobocia”, przede wszystkim niedostateczny zakres korzystających z pomocy i zbyt niskie normy zasiłków. Ale między ich krytyką, a naszą, jest głęboka różnica. Nam chodzi o rzecz samą i śmiało rzecz możemy, iż zarówno powstanie akcji zasiłkowej, jak i wprowadzone do niej ulepszenia zawdzięczać należy przedewszystkiem akcji, prowadzonej przez socjalistów w Sejmie. Dla komunistów cała krytyka jest tylko środkiem, służącym zgoda innym celom. Ale co jest ciekawe, że w krytyce tej mogą się po-

sługiwać wzorami tylko teoretycznymi. Powołanie się na Rosję Sowiecką nie przysporzyłoby chluby tej ziemi obiecanej. Tam bowiem pomoc dla bezrobotnych nie tylko nie jest lepsza, niż w innych krajach Europy, nie lepsza też, niż w Polsce, ale pod wielu względami Rosja Sowiecka tym krajem ustępuje.

Przedewszystkiem zaznaczyć należy, że z 1.100.000 bezrobotnych, zarejestrowanych na giełdach pracy (ogólna liczba dosięga 2 milionów) zaledwie 30 proc. otrzymuje zasiłki.

Robotnicy podzieleni są na 3 kategorie: 1) robotnicy wykwalifikowani i pracownicy umysłowi z wyższym wykształceniem; 2) robotnicy pół-wykwalifikowani, pracownicy umysłowi ze średnim wykształceniem i pracownicy biurowi i handlowi; 3) rzemieślnicy i pracownicy niższych kategorii.

Zasiłek miesięczny bezrobotnych 1-ej kategorii wynosi 1/3 przeciętnej płacy zarobkowej w danej miejscowości, 2-ej kategorii — 1/4 tejże płacy, 3-ej — 1/5. Oprócz tego bezrobotny otrzymuje dotatek dla niezdolnych do pracy i niepełnoletnich członków rodziny, będących na jego utrzymaniu; na 1 członka 10 pr. podstawowego zasiłku, na 2 — 20 proc., na 3 i więcej — 30 proc.

Suma jednak podstawowego zasiłku i dodatków rodzinnych nie może przekraczać 50 proc. faktycznego zarobku, poprzednio otrzymywanego przez bezrobotnego, obliczonego jako przeciętnej z ostatnich 3 miesięcy. Zasiłki mogą być wypłacane nie dłużej, niż w ciągu 9 miesięcy dla bezrobotnych 1-ej kategorii i 7 miesięcy dla dwóch innych, przytem najwyższej w ciągu 2 lat po sobie następujących.

Prawo do zasiłków otrzymują tylko ci, którzy udowodnią, iż utrzymywali się z pracy zarobkowej w ciągu określonego czasu. Robotnicy wykwalifikowani mają uprawnienia bez tego zastrzeżenia, dla robotników pół-kwalifikowanych i rzemieślników okres wymagany wynosi minimum 12 miesięcy w ciągu 2 lat poprzedzających bezrobocie, taki sam okres wymagany jest od pracowników umysłowych o wyższych kwalifikacjach i od tych pracowników o średnich kwalifikacjach, którzy należą do związków, od innych wymagany jest okres 24 mies. w ciągu 3 lat ostatnich. Wszyscy pozostali pracownicy umysłowi muszą udowodnić, iż przepracowali 24 mies. w ciągu 3 lat ostatnich, o ile należą do związków i 36 mies. w ciągu 4 lat, o ile do związków nie należą.

Specjalne ograniczenia wprowadzone są dla robotników sezonowych: wykwalifikowani muszą udowodnić, iż przepracowali co najmniej 6 miesięcy w ciągu roku, poprzedzającego bezrobocie, nie-wykwalifikowani zaś 18 mies. w ciągu lat 3.

Bezrobotny zostaje pozbawiony prawa do zasiłku na 1 miesiąc, o ile odmówi przyjęcia zaoferowanej mu pracy bez ważnych powodów. W razie powtórnej odmowy zostaje tego prawa pozbawiony definitywnie.

Uwzględniane są przytem tylko istotnie bardzo ważne powody.

Streszczone powyżej przepisy zostały opracowane przez Komitet Wykonawczy związków zawodowych na skutek polecenia VII Kongresu. Zostały one zatwierdzone przez władze sowieckie i weszły w życie od 1 lutego 1927 r.

Bronisław Ziemięcki

ODEZWA MAJOWA MIĘDZYKONFERENCJI ZAWODOWEJ

Amsterdamska Międzynarodówka Zawodowa wydała odezwę majową, którą podajemy z nieznacznymi skrótami:

Niepewność, zniszczenie gospodarcze i rozliczne groźby dla pokoju przypominają międzynarodowemu proletariatu w dniu 1-go Maja 1927 — by z całą energią zademonstrował swą czujność i siłę. Albowiem zadaniem zorganizowanej klasy robotniczej jest usuwanie niebezpieczeństw, zagrażających ludzkości. Bezczynność i milczenie proletariatu uznano za uznanie przezeń przewagi potęg, wrogich klasie robotniczej.

Dzień 1-go Maja 1927 musi dać świadectwo, że robotnicy wszystkich krajów są zgodni w zdecydowaniu utworzyć jeden front przeciw swym wrogom i usunąć niebezpieczeństwo, grożące światu.

Położenie gospodarcze jest złe, a nawet pogarsza się oczywiście. Bezrobocie pochłania dalsze ofiary i wpedza setki tysięcy rodzin w nędzę. Służą one zarazem przedsiębiorcom za okazję do nowych ataków na poziom życiowy i warunki pracy. Zwiększa atakowany jest ośmiogodzinny dzień pracy i ustawodawstwo socjalne. Wiele zdobytych, które robotnicy uważali już za swój trwały stan posiadania, zostało im wydartych. Przeciw tym reakcyjnym dążeniom musi klasa robotnicza bronić się wszystkimi środkami.

Klasa robotnicza domaga się bezwarunkowego uznania 8-godzinnego dnia pracy i rozszerzenia ustawodawstwa społecznego — przedewszystkiem w kierunku ochrony słabych, kobiet i młodocianych.

Na terenie politycznym reakcja poczyna także postępy, przyczem naturalnie kieruje ona swe ataki przeciw organizacjom robotniczym.

Wichrzy również reakcja w stosunkach międzynarodowych, zagrażając pokojowi. Stałą groźbę wojenną stanowi dyktatura, bez względu na barwę. Czarna armia faszystów, czerwona armia bolszewizmu łączą się z siłami kapitalizmu imperialistycznego, aby znowu rzucić ludy nawzajem przeciw sobie.

Sprawa wyzwolenia ludzi pracy i sprawa pokoju są z sobą nierozdzielnie związane.

Klasa robotnicza może nadzieję swe opierać tylko na własnych siłach! Tylko od swych własnych sił mogą robotnicy oczekiwać wyzwolenia od kogóż innego mogłoby zresztą przyjść ocalenie? Z całą pewnością nie od burżuazji, która, łącząc się w międzynarodowe trupy dla wspólnego wyzyskiwania pracy ludzkiej, równocześnie zwalcza ideę braterstwa ludów i prze do międzynarodowych zatargów i wojen.

Tym niebezpieczeństwom klasa robotnicza musi przeciwstawić swą międzynarodową solidarność, której rzeczywistnienie stanowi podstawę święta majowego i która właśnie w tym dniu winna znaleźć swe najpotężniejsze potwierdzenie.

Ta międzynarodowość, ta obrona ogólnych interesów ludzkości, która międzynarodowemu proletariatu przeciwstawia nacjonalistycznemu egoizmowi — będzie coraz bardziej rozszerzała swój wpływ i okaże się siłą prowadzącą społeczeństwo do nowego ustroju i lepszej przyszłości.

Wśród wszystkich niebezpieczeństw i zamętów współczesnego, robotnicy nie zapomnia, co zdobyli dzięki własnym wysiłkom i siłom akcyjnym, prowadzonym przez Międzynarodówkę zawodową.

Te ogromne wysiłki zaczynają wydawać owoce. Dzień 1 Maja będzie zarazem pobudką dla międzynarodowej konferencji gospodarczej, która zbierze się w Genewie w cztery dni później i jest urzeczywistnieniem jednego z żądań robotniczych. Poraz pierwszy w dziejach świata życie gospodarcze narodów będzie przedmiotem badań międzynarodowych.

Poraz pierwszy, anarchiczny system wytwórczości i rozdziału dóbr narodowych, tworzących wciąż jeszcze podstawę dzisiejszej gospodarki, poddany będzie krytyce przy bezpośrednim współdziałaniu przedstawicieli robotniczych.

Zwołanie międzynarodowej konferencji gospodarczej jest dowodem, iż idee robotnicze torują sobie drogę.

Od klas pracujących zależy, czy po tym pierwszym sukcesie nastąpią dalsze. Klasy pracujące muszą sobie uświadomić, że ich wysiłki doprowadzą do celu — jeśli robotnicy tego zechcą.

Na przekór wszystkim przeszkodom i atakom klas uprzywilejowanych, 8-godzinny dzień pracy istnieje, myśl rozbrojenia czyni postępy, odbudowa świata powoli się urzeczywistnia. Wszystko to są wyniki wysiłków Międzynarodówki zawodowej.

Te wysiłki dowodzą, co potrafia zdziałać zorganizowani robotnicy i zachęcają klasy robotnicze do dalszego prowadzenia swej akcji.

PO ZGONIE F. PERLA KONDOLENCJE

Od gruzińskiej partii socjalistycznej nadeszła do C. K. W. depecha treści następującej:

Socjaldemokratyczna partja Gruzji przesyła Wam wyrazy braterskiego współczucia z powodu zgonu tow. Feliksa Perla, wielkiego bojownika o Socjalizm i wolność ludów.

Ceretelli.

Z powodu śmierci towarzysza Perla, w którym Partja i klasa pracująca traci wielkiego bojownika o wolność i prawa ludu — wyrażamy szczerze współczucie towarzysze Perlowej, Centralnemu Komitetowi Wykonawczemu i Redakcji „Robotnika”.

Wydz. Wiejski PPS. w Lublinie.

W imieniu suwalskiego Okręgowego Komitetu i Rady Związków Zawodowych składam wyrazy najgłębszego smutku z powodu niepowetowanej straty, poniesionej przez zgon nieodżałowanego towarzysza Feliksa Perla.

Przewodniczący Galaj.

Wyrazy głębokiego współczucia przesyłamy z powodu zgonu tow. Perla, niezapomnianego redaktora i działacza robotniczego.

Zw. Litografów, Chemigrafów i Pokrewnych Zawodów.

Zechce Sz. Pani przyjąć wyrazy najgłębszego współczucia z powodu bolesnej straty, jaką wraz z Panią ponosi cały kierunek, reprezentowany tak dostojnie przez Meza Pani, i cały naród — w tej ciężkiej dla Pani chwili.

Z najwyższym szacunkiem

Handelsman.

Związek Pracowników Kas Chorych i Inst. Ub. Sp. Oddział w Łunińcu z powodu zgonu zasłużonego Wodza mas pracujących, Redaktora „Robotnika” Dr. Feliksa Perla, przesyła wyrazy wielkiego współczucia i żalu.

Nie mogąc przyjść osobiście z powodu wyjazdu, przesyłam wyrazy głębokiego współczucia i zapewnienia o wielkiej czci dla Zmarłego.

Jeśli zechcecie — nadesłę wspomnienie z czasów aresztowania „Juljusza” w Warszawie po przywiezieniu do naszego mieszkania „Robotnika”.

H. Radlińska.

Z powodu zgonu zasłużonego bojownika sprawy robotniczej, Dr. Feliksa Perla, pozwalam sobie wyrazić Redakcji „Robotnika” słowa głębokiego współczucia.

Jan N. Miller.

Rodzinie Zmarłego, zacnego, szlachetnego, zasłużonego bojownika socjalizmu polskiego, towarzysza Perla, przesyła serdeczne współczucie

Krzymowski, Będzin.

Wyrazy współczucia z powodu ciosu poniesionego przesyła

Balsigerowa.

Z powodu zgonu nieodżałowanego czołowego towarzysza przesyłam wyrazy najgłębszego współczucia.

Marjan Hudec,

Wiceprezydent Piotrkowa.

Wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci wielkiego Obywatela Polski przesyłają

Motzowie (Paryż).

ZAMACH NA WŁASNOŚĆ PAŃSTWA!

Sprawę „uprzemysłowienia” kolei Rząd nadal otacza milczeniem bardzo zagadkowym, jakkolwiek nie usprawiedliwiają go żadne absolutnie względy, ani ogólnie - państwowe ani wojskowe ani handlowe. Gdy się zważy, że idzie tu o rzecz ogromnej dla całego kraju wagi i że specjalnie Rząd obecny we wszystkich innych nawet mniej ważnych sprawach gospodarczych, skłonny był zawsze do różnych wynurzeń, różnych zapowiedzi, planów na przyszłość i t. p. to dziwna tajemniczość w tym wypadku jest naprawdę podejrzana i niczego dobrego dla kraju nie wroży.

Powiedzmy otwarcie. P. Minister Romocki, do spółki z Lewiatanem, planuje zamach na własność Państwa a wicepremier p. Bartel zupełnie się nie orientuje w tem, co Państwu grozi!

Kolej ma stać się lupem spekulacji prywatnej, interesy Państwa i kraju mają być poświęcone interesom kapitalistycznym!

Kto miałby w tym kierunku jakiejś wątpliwości, niech przeczyta sobie wywiad z p. ministrem Romockim, ogłoszony w krakowskiej „Nowej Reformie” (nr. 97 z 27 bm.)

Czytamy tam takie interesujące rzeczy: Rozporządzenie Prez. R. P. z 24. 9. z. r. o przedsiębiorstwie kolejowym, podkreślające mocno państwowy jego charakter, uważa p. Romocki tylko za krok przejściowy, za „etap”. Jednak obecnie „możemy uniknąć okresu przejściowego i przystąpić odrazu do rozbudowy kolejnictwa, opartej na wzorach zachodnio-europejskich”.

Jako te „wzory” podaje p. Romocki m. in. Belgję, gdzie kolej przeszła w ręce prywatnych kapitalistów i Niemcy, gdzie kolej — skutkiem znanego planu reparacyjnego Davesa — przeszły pod zarządek kapitału prywatnego co jednak stało się z musu.

Gdy za temi „wzorami” pójdziemy, wtedy — obiecuje p. Romocki — nasze koleje „z łatwością uzyskają kredyty na dogodnych warunkach”.

Z ciał nadzorczych przedsiębiorstwa — poza członkami izb ustawodawczych — mają być wyłączeni również i urzędnicy państwowi, gdyż

NARESZCIE

Ustawa o rozbudowie miast została już podpisana przez Prezydenta Rzeczypospolitej i przesłana do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Dzień 1 Maja jest potężną światową manifestacją:

- O utrzymanie pokoju!
- O 8-godzinny dzień pracy!
- O rozszerzenie ustawodawstwa socjalnego!
- O Wolność dla Wszystkich Ludów!

SZCZĘŚLIWA MYŚL

Dowiadujemy się, iż z inicjatywy dyrektora Departamentu Sztuki w Min. Oświecenia, p. Skotnickiego z okazji sprowadzenia zwłok Juljusza Słowackiego do ojczyzny w ciągu czerwca wydane zostanie tanie, dostępne dla najszerszych sfer, zbiorowe wydanie dzieł Wieszca.

Inicjatywę Dyr. Skotnickiego możemy tylko przyklasnąć, należy tylko żałować, że uchwalone przez Sejm ustawodawczy tanie wydanie dzieł Mickiewicza nie zostało dotychczas zrealizowane.

KRONIKA POLITYCZNA

SPRAWA POŻYCZKI AMERYKANSKIEJ.

Jak się dowiadujemy, punktacje w sprawie pożyczki amerykańskiej, zostały już całkowicie uzgodnione pomiędzy przedstawicielami konsorcjum amerykańskiego i delegatami Rządu Polskiego. Decyzja co do podpisania tej pożyczki leży w tej chwili całkowicie w rękach szefa Rządu, Marszałka Piłsudskiego.

Z PRZEJDZIM RADY MINISTRÓW.

Wicepremier Bartel przyjął wczoraj min. Niezabytowskiego, prezesa Banku Rolnego prof. Bujaka.

W południe przybył do prezydium rady ministrów premier marsz. Piłsudski, który konferował z wicepremierem Bartlem w sprawach bieżących.

Z DYPLMACJI.

Posel Rzpłitej przy rządzie węgierskim p. Michałowski powrócił do Budapesztu.

Do Warszawy powrócił poseł niemiecki, p. Raucher i prawdopodobnie w sobotę przyjęty będzie przez ministra Zaleskiego.

U MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Pan minister spraw zagranicznych, Zaleski przyjął onegdaj posła Austrii — p. Posta, posła tureckiego Yahia Kemal Beja i nuncjusza Lauriego, wczoraj zaś posła Stanów Zjednoczonych, Stetsona.

II POSIEDZENIE RADY FINANSOWEJ.

W sobotę o 6-ej godz., wieczorem odbędzie się II posiedzenie Rady Finansowej przy Ministrze Skarbu. Na porządku dziennym znajdują się następujące sprawy: uchwalenie regulaminu Rady Finansowej, omówienie i wydanie opinii o doręczonym na poprzednim posiedzeniu projekcie stabilizacji waluty, oraz projektu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zmieniającego ustawę o podatku majątkowym.

WYJAZD MINISTRÓW NA TARGI WSCHODNIE.

Pan Minister Przemysłu, Inż. E. Kwiatkowski udaje się w charakterze przedstawiciela Rządu na otwarcie Międzynarodowych Targów w Poznaniu w dn. 1 maja r. b. Jednocześnie udają się tam panowie ministrowie: — Spraw Zagranicznych — A. Zaleski i Rolnictwa — R. Niezabytowski.

DELEGACJA Z BUDAPESZTU.

W poniedziałek nadchodzący przybywa do Warszawy delegacja stowarzyszenia polsko-węgierskiego z Budapesztu. Tegóż dnia o godz. 6-ej po poł. delegacja przyjmowana będzie przez Izbę Handlową Polsko-Węgierską w Warszawie podwieczorkiem w salach hotelu Europejskiego, na którym to podwieczorku założone zostanie towarzystwo polsko-węgierskie w Warszawie.

OBNIŻENIE STOPY PROCENTOWEJ.

W najbliższych dniach ukaże się rozporządzenie Ministra Skarbu i Sprawiedliwości zmieniające rozporządzenie z dn. 7 września 1926 o lichwie pieniężnej. Art. 1 nowego rozporządzenia określa korzyści majątkowe osiągnięte przy czynnościach kredytowych do wysokości 13 proc. w stosunku rocznym. Rozporządzenie wejdzie w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

BADANIE ZARZUTÓW PRZECIW P. OSSOWSKIEMU.

Jak się dowiadujemy, komisja powołana do zbadania zarzutów przeciw p. Ossowskiemu w składzie pp. prezesa Prokuratorji Generalnej — Bukowieckiego, prezesa Najwyższej Izby Kontroli — Wróblewskiego i byłego ministra sprawiedliwości profesora Makowskiego zażądała aktów Banku Gospodarstwa Krajowego celem rozpatrzenia poszczególnych zarzutów. Badania komisji potrwać przez czas dłuższy.

KONFISKATA.

Z polecenia komisariatu rządu, policja skonfiskowała wczoraj odezwę p. t. „Niech żyje 1 maj, akademicy!” (podpisana przez Zarząd Środowiska Warszawskiego Związku Niezależnej Młodzieży Akademickiej „Życie”, Komitet Wykonawczy Radykalnej Młodzieży Akademickiej, Młodzieży Socjalistycznej „Pochodnia”) — w drukarni „Radja” przy ul. Nowolipie nr. 22.

PRZYJĘCIA U MINISTRA SKARBU.

Minister Skarbu p. Czechowicz na wczoraj szych audjencjach przyjął: pp. sen. Szarskiego, pos. ks. Kaczyńskiego, pos. Rymara, p. Żukowskiego, przedstawiciela kopalni „Renard”, p. Aywasa, burmistrza Wieliczki, prezesa p. Zaglencznego, delegację nieetatowych kolejarzy, prezesa Państwowego Banku Rolnego, p. Bujaka.

WYWÓZ I PRZYWÓZ ZBÓŻ DO POLSKI

Według oficjalnych danych Polska od sierpnia 1926 r. do 10 kwietnia 1927 r. wywoziła około 80.000 tonn żyta, przywieziono natomiast 46.000 tonn. Pszenicy w tym samym okresie wywieziono 15.600 tonn, natomiast przywieziono 54.611 tonn. Niezwykle uderzającą rzeczą jest fakt, że wywóz pszenicy odbywał się wtedy, kiedy jej ceny na rynku krajowym były najniższe, natomiast przywóz pszenicy, odbywał i odbywa się w okresie, kiedy cena pszenicy importowanej jest o 35 proc. wyższa.

PRZEGLĄD PRASY

„Carta del Lavoro”. — Wybory miejskie.

Tak zwana Karta Pracy, czyli program Rządu faszystowskiego w stosunku do zagadnienia pracy, budzi w prasie sprzeczną opinie. Pisaliśmy już o głośnym „Warszawianki”, bezkrytycznie pochlebnym.

„Nasz Przegląd” uważa, że Karta Pracy przechyla się ku socjalizmowi, nie przytacza jednak dowodów, któreby uzasadniały to twierdzenie.

Podobnie „Kurjer Polski”, po mętnej i niewyraźnym omówieniu Karty, dochodzi do wniosku, że ona stanowi „dość wyraźny zwrot na lewo faszyzmu, który się w niej dość wyraźnie uwidatnił i większa, niż dotychczas dbałość o interesy klas pracujących”.

„Głos Prawdy” oświadcza, że Karta jest „ostrą mieszaniną socjalistyczno-kapitalistyczno-komunistycznych zasad organizacyjnych”, ale zarazem zaznacza, że Karta „wzrosła z interesów jednej partji i służy przedewszystkiem jej celom politycznym. W tem tkwi jej kardynalna słabość”. Zestawienie obu tych zdań wykazuje sprzeczność w poglądach autora.

Wypowiedzieliśmy już nasze zdanie o tej Karcie po przeczytaniu artykułu w „Warszawiance”. Głosy innych pism utwierdzają nas tylko w słuszności naszego sądu. Pogląd pism burżuazyjnych różnych odcieni, jakoby ta Karta miała cośkolwiek wspólnego z socjalizmem, polega na grubym nieporozumieniu. Krańcowy etatyzm, zaprzęgnięty w służbie jednej partji politycznej, odmawiającej prawa bytu innym partjom, a przede wszystkim organizacjom politycznym i zawodowym robotników — nie ma i nie może mieć nic wspólnego z socjalizmem, którego przesłanką podstawową jest wolność zrzeszania się, swoboda słowa, równość polityczna obywateli. Wszelkie tedy pozorne odchylenia „socjalistyczne” w Karcie faszystowskiej są mydleniem oczu, gdyż nie mają żadnej wartości praktycznej.

W sprawie wyborów do Rady Miejskiej prasa burżuazyjna wykazuje już pewne wyczerpanie. Od razu wzięto taki rozmach, tak hojnie, a nieopatrznie szafowano obietnicami i... wymyślaniami na przeciwników, że zabrakło już a-municyj. „Rzeczpospolita” powtarza tedy oklepiane brednie, że socjaliści i radykałi ponoszą w „dużej mierze” winę za dotychczasową gospodarkę Warszawy. Jest w tem słuszne przyznanie się do winy za endecko-chadecką gospodarkę stolicy, ale socjaliści w żadnej mierze nie ponoszą za nią winy, albowiem stanowili znaczną mniejszość Rady i w żadnej mierze nie mogli sprawować rządów większości endecko-chadeckiej.

Organ Partji Pracy „Epoka” operuje górnymi tonami, brzmiaćmi dziwnie fałszywie. Zaleca ona zjednoczenie warstw średnich, o co nie można mieć do niej pretensji. Ale poco głosić, że „przedewszystkiem drobno-mieszczaństwo, kupcy, rzemieślnicy i inteligencja pracująca wszystkich zawodów” zainteresowane są w „sprawiedliwych i racjonalnych rządach miasta”? A robotnicy nie są zainteresowani w takich rządach? A inteligencja pracująca nie jest bliższa robotników, niż... kupców? Przesada i, nieściślość nie przysługują się dobrze Partji Pracy. B.

TRUP W WALIZIE

Trzeci dzień rozpraw.

Zeznawali św. Makowski i Kurnatowski, b. zastępca naczelnika urzędu śledczego.

Makowski stwierdził, że Szejnkier, prowadząc dochodzenie w sprawie Królikowskiego, starał się wywierać wpływ na świadków zwłaszcza w ustalaniu dat.

Kurnatowski mówił z Królikowskim o Michałowskiej, gdyż nie podejrzewał go o zabójstwo. Podejrzewano wówczas studenta Domańskiego, o którym Zawiślakówna mówiła, że chodzi z Michałowską. Przy Domańskim znaleziono chusteczkę Michałowskiej. Śledztwo wykazało że tę chusteczkę dostała od Michałowskiej siostra Domańskiego.

Zeznawali dodatkowo: sędzia śledczy, który prowadzi śledztwo, oraz wywiadowca, który prowadził dochodzenie w sprawie tajemniczego obywatela z pod Płońską (który „przyznał się z Michałowską”), nie do sprawy nie wnieśli.

Następnie eksperci: in. Stanisłowski i Szymański złożyli ekspertyzę papieru. Papier z uda i z walizy pod względem zewnętrznym różni się od papieru z pralni, co do składu chemicznego jest bardzo podobny.

Posiedzenie sądu zakończyło przemówienie prokuratora. Prokurator scharakteryzował postać oskarżonego, osobę zamordowanej i okoliczności zabójstwa. Dowodził, iż dn. 1 marca, a nie 22, Michałowska była u oskarżonego.

Dziś zakończenie mowy prokuratora i przemówienie obrony.

TELEGRAMY

ZAKAZ ŚWIĘTOWANIA 1 MAJA W JUGOSŁAWII

ARESZTOWANIA I SZYKANY

Belgrad, 29. 4. (AW.) Policja wydała ostry zakaz urządzania jakiegokolwiek obchodu z okazji 1 maja. Sekretarz centrali syndykatu robotniczego Kaljewicz został aresztowany i osadzony na 15 dni w więzieniu

w momencie, gdy zjawili się na placu dla zameldowania obchodu majowego. Zakazano nie tylko pochodów ulicznych z muzyką i sztandarami ale również zebrań nawet w zamkniętych lokalach.

JUGOSŁAWJA STWIERDZA ISTNIENIE TAJNEGO TRAKTATU WŁOSKO-ANGIELSKIEGO

BERLIN, 29. 4. PAT. „Berliner Tageblatt” podaje z Białogrodu rewelacje ogłoszone przez „Wreme”, w sprawie tajnego traktatu między Chamberlainem a Mussolinim. Traktat ten, zawiera 6 punktów: 1) dotyczy Besarabii, 2) wspólnego występowania Anglii i Włoch na Dalekim Wschodzie, 3) uznania przez Anglię

interesów włoskich na Bałkanach i uznania paktu w Tiranie, 4) o współdziałaniu flot na morzu Śródziemnym i rozmieszczeniu tych flot, 5) zgodę na włączenie Tangeru do hiszpańskiej strefy wpływów w Maroku, 6) zgodę Anglii na ustąpienie przez Hiszpanię wysp Balearskich Włochom.

TEROR FASZYSTOWSKI NA LITWIE

SKAZANIE NA ŚMIERĆ 3 OSÓB

KOWNO, 29. 4. PAT. Wczoraj zapadł wyrok sądu polowego w procesie przeciwko oskarżonym o przygotowywanie powstania wojskowego. Sąd polowy skazał b. posta na sejm Pajuisa, por. Tornaua i sierżanta Skemajitisa na karę śmierci przez rozstrzelanie. Pozostali oskarżeni zostali skazani na karę od pół do 12 lat więzienia. Oskarżeni w licz-

bie 19 zostali skazani na degradację i wydalenie z wojska. Wszyscy skazani wnieśli prośbę do prezydenta o ulaskawienie.

RYGA, 29. 4. PAT. Według ostatnich wiadomości, prezydent Smetona ulaskawił posta na sejm Pajuisa i por. Tornaua. Wyrok śmierci został wykonany jedynie na sierż. Skemajitisa.

TRYUMWIRAT

Kowno, 29 kwietnia. (AW.) Wobec definitywnego odwołania przez chrześcijańską demokrację jej przedstawicieli z gabinetu Waldemarasa, w obecnym rządzie utworzony został

tryumwirat złożony z prof. Waldemarasa, Tubelisa, szwagra prezydenta Smetony i Merkisa. Tryumwirat posiadać będzie nie tylko władzę wykonawczą, lecz i ustawodawczą.

CHINY

CZANG-KAI-SZEK PRZECIW ANGLJI

Lwów, 29 kwietnia. (AW.) — W związku z wiadomościami z Szanghaju o nowym manifeste Czang-Kai-Szeka, oczekują tutaj energiczniejszych kroków rządu angielskiego. W manifeste swym Czang-Kai-Szek zwraca się wyraźnie przeciw Anglii. Twierdzi on, iż rząd angielski przygotował plany obsadzenia wojskiem pewnych obszarów Chin w razie od-

rzucenia noty pięciu mocarstw. W dalszym ciągu manifest wzywa naród chiński do walki z imperjalizmem. Liczą się tutaj z możliwością samodzielnego wystąpienia Anglii, jeśliby Francja i Japonia odmówiły czynnego poparcia. W pierwszym rządzie nastąpiłoby zbrojne zajęcie terenu koncesyjnego w Han-Kou.

SUKCESY WOJSK CZANG-KAI-SZKA

Pekin, 29 kwietnia. (AW.) Pomocą wojskami rządu hankouskiego, prowadzącymi ofensywę w kierunku na Nankin, a armia gen. Czang-Kai-Szeka doszła do poważnych walk, prowadzonych na szerokości frontu dwudziestu kilku kilometrów. Woj-

scom gen. Czang-Kai-Szeka udało się przełamać front prokomunistycznych wojsk hankouskich, które zmuszone zostały do opuszczenia Tajpingu i wycofania się w kierunku południowo-zachodnim. Oddziały Czang-Kai-Szeka wzięły tysiąc kilkuset jeńców.

KONFERENCJA MAŁEJ ENTENTY WYZNACZONA NA 12 MAJA

Praga, 29 kwietnia. (PAT.) Konferencja Małej Ententy została urzędowo wyznaczona w terminie od 12-go do 14-go

maja. Konferencja odbędzie się w miejscowości kapielowej Jachymów (Jochimsthal) w Czechach.

OLBRZYMI WYLEW MISSISIPI TRWA DALEJ

Nowy Jork, 29 kwietnia. (AW.) Wody Missisipi przybierają nadal z niezwykłą gwałtownością. Najwyższy poziom wody osiągnęła w okolicy miasta Helena, przyczem odcinek największego przyboru przesuwa się w kierunku południowym. O olbrzymich rozmiarach wylewu świadczy okoliczność, że wody

Missisipi na dłuższym odcinku zlały się z płynącą równoległe rzeką Iaco, tworząc koryto o szerokości kilkudziesięciu kilometrów. Szybkość zlałych wód osiągnęła 30 km. na godzinę. Liczba osób pozabawionych dachu nad głową doszła do 250 tys.

ZAMACH NA HOOVERA

Nowy Jork, 29 kwietnia. (AW.) Na sekretarza handlu Hoovera dokonano zamachu w chwili, gdy odbywał on inspekcję miejsc, w których ma być wysadzona tama, wstrzymująca dotąd wody Missisipi, przed zalaniem rozległych gruntów ornych na prawym brzegu rzeki.

Do znajdującego się na łodzi motorowej Hoovera z brzegu nieznanymi sprawcy dali 4 strzały. Wszystkie 4 strzały chybiły. Istnieje jednak podejrzenie, iż zamachu dokonali farmerzy, mszcząc się za ewentualne wysadzenie tamy, na skutek którego zalaneby zostały farmy.

MIANOWANIA I ZWOLNIENIA W KOLEJNICTWIE

P. Prezydent Rzplitej mianował p. Henryka Zajązkowskiego prezesem Głównej Inspekcji przy Ministerjum Komunikacji.

Min. Komunikacji mianował pp. St. Wójcika i inż. Ciechanowskiego — inspektorami Głównej Inspekcji.

Na podstawie art. 116 pragmatyki służbowej dla pracowników państwowych, p. Wojciech Szmidt został zwolniony ze stanowiska Naczelnika Wydziału etatów i plac Dep. Administracyjnego, na tego miejsce mianowano kierownikiem Wydziału p. Piotra Bogdanowicza. Kierownikiem Wydziału Zaopatrzeń M. Ł. mianowano p. Skale.

WYJAZD

POLSKIEJ DELEGACJI NA MIĘDZ. KONFERENCJĘ EKONOMICZNĄ

W dniu wczorajszym wyjechał do Genewy przewodniczący delegacji polskiej na Międzynarodową Konferencję Ekonomiczną, pan Hipolit Gliwic. Razem z p. Gliwicem wyjechali: zastępca członka delegacji, wicemarszałek Poniatowski, ekspert delegacji, dyrektor Departamentu Ministerjum Przemysłu i Handlu Landie oraz sekretarze delegacji pp. Łebkowski i Roman z Ministerjum Spr. Zagranicznych. Pozostali członkowie i eksperci delegacji polskiej wyjeżdżają częściowo w sobotę, częściowo w niedzielę.

Góra-Kalwarja

WIEC ROBOTNICZY.

Staraniem Rob. Kom. PPS. odbył się dn. 24 b. m. tłumny wiec miejscowej ludności. Po zagajeniu przez tow. Sochę rezolucję, która: 1) wyraża całkowite uznanie Z. P. P. S. za prowadzenie walki na terenie politycznym, zgodnie z interesem całej klasy robotniczej; 2) jaknajbardziej protestuje przeciwko zamachowi reakcji, na demokratyczne prawo wyborcze; 3) domaga się uruchomienia robót publicznych, w celu zatrudnienia bezrobotnych oraz protestuje przeciwko wysyłaniu bezrobotnych po wsiach na zębranie; 4) protestuje przeciwko omawianiu spraw przez Radę miejską przy drzwiach zamkniętych, oraz zwraca się do władz nadzorczych o rozwiązanie Rady; 5) przyrzeka stać nieugięty przy sztandarze P. P. S.

Następnie po scharakteryzowaniu przez tow. Sochę zmarłych tow. Leona Misiołka i tow. Feliksa Perla, zebrani złożyli hołd zmarłym, jednocząc się z całą klasą robotniczą w bólu z powodu niepowetowanej straty.

Wiec zakończono okrzykiem „Niech żyje P. P. S.”

Zakroczym

O ROZWIĄZANIU NIEUDOLNEJ RADY MIEJSKIEJ. — PRZYGOTOWANIA DO OBCHODU PIERWSZOMAJOWEGO.

W niedzielę, 24 kwietnia r. b. odbył się tu wiec przedmajowy, zwołany przez Oddział Związku Centr. Rob. Przemysłu Chemicznego, Sekcję robotników przemysłowych.

Przemawiali członek Zarządu Głównego, tow. Włoczkowski, sekretarz okręgowy, tow. W. Ulanowski.

Zebrani w liczbie przeszło 700 osób, druzgi już raz z rzędu domagają się rozwiązania nieudolnej Rady miejskiej, która nawet mi-

mo ułatwień kredytowych nie potrafiła wszcząć budowy tanich mieszkań robotniczych.

Zebrani omówili hasła, w imię których demonstrować będą w dn. 1 maja.

Okrzykami: „Niech żyje Klasowe Związki Zawodowe”, „Niech żyje Socjalizm i PPS.”, po odśpiewaniu kilku zwrotek „Czerwonego”, zebranie zamknięto.

Borysław

ZASTRZELENIE ROBOTNIKA PRZEZ POLICJANTA.

W ub. niedzielę zdarzył się wypadek zastrzelenia robotnika N. Czajkę przez policjanta, pełniącego służbę przy budzie cyrkowej. — Jak stwierdzono następnie, Czajka wracając podchmielony do domu, natknął się na posterunkowego i na widok jego począł uciekać. Policjant nie trudził się ujęciem uciekającego, lecz strzelił do Czajki i położył go trupem na miejscu.

Zabójstwo to wywołało wśród mieszkańców Borysławia silne wrazenie, oraz oburzenie z powodu lekkomyślnego użycia broni i pozbawienia życia człowieka.

Nadwórna

PIELĘGNIARKA ZAMORDOWAŁA CHORĄ KOBIETĘ.

W Nadwórnej posiada swoje gospodarstwo Magda Łuczenko, która przed paru dniami zachorowała obłonie i przyjęła pielęgniarkę w osobie Marji Havrysz. Ponieważ choroba pochłonięła całą gotówkę, Łuczenko sprzedała kawał pola za 750 zł.; część pieniędzy obróciła na wydatki, a resztę schowała pod poduszkę.

Wiedziela o tem jedynie pielęgniarka, która postanowiła zabić chorą dla zdobycia tych pieniędzy.

W tym celu wybrała się z córką Łuczenki do miasta, lecz po krótkim czasie pozostawiając ją w drodze, zawróciła po jakiś zapomniany przedmiot. Wszedłszy do pokoju chorej, wyjęła z pod bluzki sznur, zarzuciła chorej pętlę na szyję i udusiła ją, poczem najspokojniej odeszła do miasta.

Po powrocie oświadczyła sąsiadom, że Łuczenko umarła. Zbiegli się natychmiast

znajomi, którzy na szyi denatki zauważyli czerwone pręgi, budzące poważne podejrzenie.

Zawiadomiona o wszystkim policja ustaliła istotny fakt. Sznur, którym Havryszówna dokonała zbrodni, znaleziono w piętce Morderczyni osadzonej w areszcie sądowym.

Bydgoszcz

WYKRYCIE KLUBU SAMOBÓJCÓW.

„AW” donosi z Bydgoszczy: Niezwykłą sensacją wywołało tu wykrycie istniejącego na terenie Bydgoszczy klubu samobójców pod nazwą „Samozemsta”. Do klubu werbowana była głównie młodzież rekrutująca się z kolekcjonistów życiowych, którzy na polecenie władz klubowych odbierali sobie życie. W ścisłym związku z istnieniem tego klubu pozostawało samobójstwo 19-letniego mieszkańca Bydgoszczy Witolda Bryckiego, który zabił się przed kilku dniami w Krakowie. Szczegóły tej wysoce sensacyjnej afery trzymane są przez władze w tajemnicy.

Zagłębie Dąbrowskie

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH W SPRAWACH GOSPODARKI SAMORZĄDOWEJ.

Rada miejska m. Dąbrowy Górniczej, oraz Rada Miejska m. Sosnowca, przyjęły uchwałę, która domaga się:

1) Jak najszybszego wydania jednolitych Ustaw Samorządowych dla całego państwa, oraz ordynacji wyborczej, na zasadzie pięcioprzymiotnikowego prawa głosowania;

2) Ustalenia demokratycznych zasad odpowiedzialności Magistratów przed Radą miejską;

3) Ustalenia zasad nadzoru nad Samorządami, bez krępowania samodzielności porządku gospodarczych przez biurokratyczne nakazy władz administracyjnych;

4) Przekazania Samorządom uprawnień Władz Administracyjnych na terenie większych miast.

RUCH ROBOTNICZY

Z DZIAŁALNOŚCI P. P. S. W WOJEWODZTWIE KRAKOWSKIM

Krakowska Rada Wojewódzka P. P. S. zmogła ostatnio działalność partyjną na terenie Województwa Krakowskiego. Właśnie wróciłem z zachodniej Małopolski, gdzie odbyłem 27 zgromadzeń ludowych i wiele konferencji partyjnych, po miastach, wsiach i osadach fabrycznych.

Wspaniały nastrój — na zgromadzeniach, masowy udział w nich robotników i chłopów, zadaje kłam różnym „niezadowolonym”, którzy rozpisyją się o upadku P. P. S. w tej części kraju.

Inne partie polityczne naogół nie wykazują tu żywej działalności. Na wsi chłop, zdezorientowany politycznie ciągłymi rozłamami stronnictw ludowych, zaczyna gnać się pod sztandary P. P. S., mając dość kłamstw, oszustw i demagogii politycznych.

Opowiadano mi zabawną scenę, jak w Nisku, pod gołęb niebem, na wiecu, kłócili się z sobą dwaj chłopscy postowie, doniedawna serdeczni przyjaciele polityczni. Piastowcy opierają się na bogatym chłopstwie, zyskując sobie agitatorów z pośród tych „szczęśliwców”, którzy „wykorzystali” dobrodziejstwa ustawy o parcelacji ziemi lub otrzymali z różnych banków pożyczki.

Wspomniałem o parcelacji ziemi. O ile w całej Polsce w tej dziedzinie dzieją się naderżnięcia, to tu, co się tu uprawia jest do prawdy skandalem. Takiego lichwiarstwa, uprawianego przy sprzedaży ziemi, takiego łamania ustaw państwowych, takiej spekulacji nie spotykałem dotąd nigdzie w Polsce.

Są to poprostu kpinę z biednej ludności małopolskiej. Kłasy robotniczej sprzedają tu ziemię, „z wolnej ręki”, po 1800 zł. za morg. Ludność wiejska straciła poprostu nadzieję, czy kiedykolwiek otrzyma ziemię z parcelacji majątków. A nie trzeba zapominać, że nędza tu na wsi dochodzi do zenitu.

Co się tyczy czumowców i tak zwanej lewicy P. P. S., to panowie ci stracili grubo na tupejcie. Zbalaamuceni przez tych warcholów robotnicy, prosili mnie o urządzenie im wieców P. P. S. i organizowanie

LICZBA BEZROBOTNYCH

NIEZNACZNIE ZMNIĘJSZYŁA SIĘ. Według danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, tygodniowe sprawozdanie z rynku pracy za okres od 16 do 23 kwietnia r. b. włącznie wykazuje 195.363 bezrobotnych. W stosunku do poprzedniego tygodnia liczba zarejestrowanych bezrobotnych zmniejszyła się o 2.645 osób.

Bezrobotnie zmniejszyło się w następujących okręgach P. U. P. P.: Lwów o 714, Tczew o 31, Ostrów o 286, Biała o

klasowych związków zawodowych. Robotnik tu i chłop instynktownie odczuwa prawdę, dowodem czego jest rozchwytywanie „Czerwonych Światł”; broszur wydawanych tu, na wzór kiedyś wychodzących „Latarni”.

Wypada mi napomnieć postępowanie panów z pod znaku „Sanacji moralnej”. Oto ciekawy obrazek: 23 kwietnia w gmachu głównej poczty pocztowcy krakowscy zwołali wielki wiec zawodowy. Na wiecu tym delegaci miejscowi zdawali sprawozdanie z odbytych konferencji z pp. wiceprezjerem Bartlem i ministrem Miedzińskim w sprawie uposażeń pocztowców i kolejarzy. Na salę obrad wtargnęło kilku „obywateli” i w sposób niezwykle ordynarny, gwizdząc na palcach i gwizdkach pocztowych, chcieli steryzować spokojnie obradujących pocztowców. Panowie ci wznosili takie okrzyki jak: „Niech żyje Piłsudski!”, „Niech żyje Miedziński!”, „Precz ze związkami klasowymi!”, „Precz ze strajkami!”, śpiewali przytem „Pierwszą Brygadę” i rozdawali odezwy, w których nie szczędzili napaści na tych, którzy słusznie dopominają się poprawy bytu.

Takie postępowanie budzi tylko obrzę i pogardę. Słuszną naukę dostali też ci panowie na wspomnianym zgromadzeniu.

Na zakończenie muszę wspomnieć o zasługach towarzyszy krakowskich, szczególnie towarzyszy Klemensiewicz, dla zdrowia robotników i ich rodzin.

Kto chce widzieć działalność socjalistyczną na tem polu, niechaj zwiędzi lecnice Okręgowego Związku Kas chorych w Krakowie, niechaj zwiędzi sanatorium tegoż związku w Bystrzy, niechaj przypatrzy się wspaniałemu budującemu się gmachowi Kasy chorych w Krakowie, lub niechaj przejrzę wydawnictwa broszurowe tej instytucji, z dziedziny zdrowotności.

Tu człowiek widzi, jakim dobrodziejstwem dla robotników jest Ustawa o Kasach chorych. Słyszałem od wrogów ubezpieczeń socjalnych chlubne zdania o tych placówkach.

Stanisław Wolicki.

Kraków, 25. 4. — 1927.

194, Grudziądz o 169 i Żyrardów o 113, wzrosło natomiast w woj. śląskim o 827 i w P. U. P. P. Piotrków o 174.

W ogólnej liczbie bezrobotnych było 148.186 mężczyzn i 47.177 kobiet.

POŻYCZKI DLA ZATRUDNIENIA BEZROBOTNYCH.

Na mocy zarządzenia M. P. i O. S. z dn. 1 kwietnia 1927 r., ustalającego zasady udzielania pożyczek dla zatrudnienia bezrobotnych, pobierających zapomogi z funduszy państwowych, ko-

misarjat rządu m. st. Warszawy podaje do wiadomości, że pożyczki te mogą być udzielane czynnym na terenie m. Warszawy:

1) organizacjom społecznym, spółdzielniom mieszkaniowym i budowlanym oraz poszczególnym przedsiębiorstwom na budowę domów typu oszczędnościowego, lub na rozszerzenie, ew. wykończenie takich robót już rozpoczętych. Do podania o pożyczkę należy dołączyć szczegółowo opracowane plany oraz kosztorys robót;

2) czynnym zakładom pracy, zatrudniającym na 1 kwietnia r. b. conajmniej 75 pracowników na powiększenie stanu zatrudnienia przynajmniej o 25 proc. W wyjątkowych wypadkach mogą być udzielane pożyczki również nieczynnym jeszcze zakładom pracy, dającym gwarancję zatrudnienia przynajmniej 75 pracowników.

Do omawianych robót mogą być przyjmowani jedynie robotnicy z podobnym odpowiednio wykwalifikowanym kandydatów, skierowanych przez P. U. P. P. z liczby pobierających zapomogi państwowe.

Pożyczki na zatrudnienie bezrobotnych udzielane będą na 6 proc. rocznej z terminem płatności do 6 lat. Wypłaty pożyczek dokonywana będzie w ratach 2-tygodniowych z góry.

SZTANDAR ZW. ZAW. AUTOMOBILISTÓW.

W zeszłym roku Związek Zaw. Automobilistów, nie posiadając własnego sztandaru, nie mógł występować jako grupa w pochodzie 1-szo majowym.

By nie powtórzyć błędu roku ubiegłego Zarząd Związku postanowił wszelką cenę ufundować sztandar.

Z powodu różnych trudności sztandar gotowy będzie dopiero 30 kwietnia uroczystości odkrycia sztandaru nie będzie się mogła odbyć tak uroczystej. Zarząd Związku zamierzał Niemniej jednak dnia 1 Maja o godz. 8.30 odbędzie w lokalu własnym Związku przy Smolnej 16 uroczystość odkrycia sztandaru, na którą Związek zaprasza wszystkich towarzyszy automobilistów.

Katowice.

WALKA HUTNIKÓW O PODWYŻSKIE PŁAC.

Wczoraj toczyły się rokowania w sprawie płac między robotnikami hutnymi a pracodawcami. Robotnicy żądali podwyżki 1 zł. na głowę i dniówek dla robotników, pracujących w hutach cynkowych i 75 gr. dla robotników, pracujących w hutach żelaznych. Pracodawcy odrzucili to żądanie. W najbliższym czasie mają się odbyć ponowne rokowania z robotnikami hutnymi.

NA TROPIE OSZUSTA POBOROWEGO

UCIECZKA PO GZYMSE IV PIĘTRA. — SKOK Z II PIĘTRA

Z polecenia sędziego śledczego sądu wojkowego w mieszkaniu 41-letniego Henryka Fajcyna, b. studenta, zamieszkałego w pokojach kawalerskich na IV piętrze przy ul. Marszałkowskiej nr. 131, miano dokonać rewizji, w związku ze sprawą poborową.

Fajcyn, jako oskarżony w sprawie pośredniczenia przy nielegalnym uwalnianiu od służby wojskowej, już od dłuższego czasu był poszukiwany przez urząd śledczy, ale ukrywał się i dopiero teraz władze wpadły na jego ślad.

Gdy wczoraj do mieszkania jego zapukał dozorca, nikt z wewnątrz nie odpowiadał. Wobec tego na czatach w korytarzu pozostał żandarm Osiński, zaś st. wachmistrz Panas i wachmistrz Grądzielski, oraz policjant i dozorca, udali się do administratora domu po zapasowy klucz do mieszkania Fajcyna. Nie otrzymawszy klucza, wszyscy udali się powtórnie na korytarz.

W tym czasie przyszła roznosielka gazety „Nasz Przegląd”. Oświadczonej przez wewnątrz, aby włożyła gazetę w szparę pod drzwi przy podłodze. Za ledwie roznosielka zdążyła włożyć część gazety, z wewnątrz ktoś pociągnął ją.

Gdy na dalsze pukanie przedstawicieli władzy nikt znowu nie odpowiadał, wezwano ślusarza. Po otworzeniu drzwi wytrychem w pokoju nie zastano już nikogo, natomiast otwarte okno wskazywało, że właściciel mieszkania zdołał ucieknąć. Wobec tego policjant udał się co rychlej na dach, dozorca zaś otrzymał polecenie zamknięcia bramy.

Poszukiwania na dachu nie dały pożądanego wyniku, wobec tego przedstawicieli

cieli władzy doszli do wniosku, że poszukiwany Fajcyn zdołał przejść po szerokim gzymsie do jednego z sąsiednich pokojów kawalerskich na tymże piętrze. St. wachmistrz Panas czempredziej wybiegł na korytarz i ujrzał uciekającego po schodach jakiegoś mężczyznę bez marynarki, który po chwili gdzieś znikł. St. wachmistrz, tknięty przecuciem, wpadł do mieszkania na II piętrze, zajmowanego przez właściciela domu. Izraela Rajnfelda, kuzyna Fajcyna. W sypialni Panas ujrzał jakąś młodą kobietę, która — na jego widok — zaczęła krzyczeć. Spojrzawszy na łóżko, Panas zdziwił się, że pod kołdrą jest zbyt duże wzniesienie i wyszedł z pokoju, polecając owej kobiecie, aby natychmiast ubrała się. Była to córka właściciela mieszkania, 22-letnia Felicia Rajnfeldówna. Zniecierpliwiony długim oczekiwaniem za drzwiami, Panas usiłował przemocą wejść, lecz Rajnfeldówna przytrzymała drzwi. W pewnym momencie Panas pchnął drzwi z całej siły i wówczas ujrzał stojącego na parapecie jakiegoś mężczyznę bez marynarki, który na widok wchodzącego, skoczył z II piętra na podwórze.

Wskutek upadku, desperat, jak okazało się, poszukiwany Henryk Fajcyn, odniósł ranę tłuczoną czoła, złamał lewą rękę, przyczem kość wyszła na wierzch, oraz potłukł się ogólnie. Lekarz Pogotowia, po opatrunku, przewiózł Fajcyna w stanie ciężkim do szpitala Dzieciątka Jezus. Felicję Rajnfeldównę, która przyczyniła się do ukrycia a następnie do wykonania udaremnionej ucieczki Fajcyna, aresztowano.

Z Teatrów świetlnych

PALACE. — „PANIENKA BEZ PRZESZŁOŚCI” CZYLI 7 CÓREK P. GYURKOWICZOWEJ.

Jest rodzaj filmów wiedeńskich, które specjalnie podobają się publiczności: są to przeważnie bardzo lekkie, pogodne, pełne słońca, subtelny humor, bez jakiegokolwiek podkładu, dobrze kończące się. Przyjemnie taki film zobaczyć. Człowiek się pośmieje i wyjdzie w jaknajlepszym nastroju z przybytku X muzy.

7 córek pani Gyurkowiczowej jest komedią opartą na nieporozumieniach, zabawnych zbiegach okoliczności i pomyłkach. Młody człowiek, którego na gwałt chcą ożenić z kuzynką wykręca się w ten sposób, że posyła zamiast siebie swego przyjaciela. Powstają stąd niezłada perypaty i przygody, które na szczęście kończą się porozumieniem młodej pary.

Dużo jest naiwności w całym utworze, ale naiwność ta dodaje tylko sztuce uroku. Całość efektowna, a co najważniejsze — naprawdę wesoła.

Rola główna odgrywa przemily amant estradowi niemieckich Willy Frietsche. Nadprogram kapitalny. Ika.

Żądajcie wszędzie tylko oryginalnych patentowanych GILZ „DWUWATEK” FABRYKI „SOKÓŁ” Warszawa, ul. Leszno 108. Wystrzeżać się naśladownictw.

Apollo. „Księżna gdańska”. Nad program film z pogrzebu tow. Feliksa Perla. Stylowy. „Fanfary śmierci”. Splendid. „Wielka Parada”. Filharmonja. „Ta, która odmówić nie może”.

Wodewil. „Kobieta wyzwolona”. Palace. „Paniemka bez przeszłości” czyli 7 córek p. Gyurkowiczowej.

Pan i Corso. „Taniec na sercach”. Casino. „Książę pozwolił”... światowid. „Wielka Parada”.

Colloseum. „Niewolnicy morza”. Kineamatograf miejski. „Granica w płomieniach”.

RENEANS WROTEK

Grupa tancerek kabaretowych, które utrzymują, że sport wrotkowy świetnie pomaga im w utrzymaniu formy.

HUMOR ZAGRANICZNY

MIEDZY PROFESORAMI

— Wie pan, panie profesorze, mój nowy kapelusz jest tak lekki, że wcale go nie czuję.

ZE SPORTU

CO ZOBACZYMY NA BOISKACH?

Dziś:

Boisko Legji: godz. 14.30 mecz o mistrz. rezerw. kl. A. Korona II — Orkan II; godz. 16.30 mecz o mistrz. kl. A. Korona — Orkan.

Agrykola: godz. 15.30 zawody eliminacyjne klubów B i C-Klasowych, celem wybrania lekko-atletycznej reprezentacji stolicy na mecz z Płockiem; godz. 16 zawody lekko-atletyczne międzyuczelniane (w programie: 100 mtr.; skok o tyczce, 100 mtr. przez płotki, dysk; 400 mtr. przez płotki; 1500 mtr.; kula, 400 mtr., sztafeta 10×1000 m.)

Boisko Skry: godz. 14.15 p. n. Ascola II — Gwiazda II; godz. 16 Ascola — Gwiazda.

Boisko Marymontu: godz. 14 Hakoah II — Błyskawica II; godz. 16 Hakoah — Błyskawica.

Jutro:

Boisko Skry: godz. 17 mecz dwóch czołowych robotniczych zespołów piłkarskich Łodzi i Warszawy: SKRA — WIDZEW; g. 15 przedmecz.

Agrykola: godz. 11 dalszy ciąg zawodów międzyuczelnianych (w programie: finały: 400 mtr. przez płotki i 100 mtr., skoki wwyż, skok w dal, rzut oszczepem, sztafeta olimpijska i 1500 mtr.); godz. 16.30 mecz o mistrzostwo Ligii: Turysty — Polonia.

Boisko Legji: godz. 11 rozgrywki o puchar przechodni redakcji „ABC” dla klubów Warsz. Ligii Okręg.: Nadwiślanka — Orł; Głorja — Świt.

W niedzielę o mistrzostwo W. O. Z. P. N. grają w Radomiu: Ruch — Czarni.

WIELKA ROBOTNICZA REWJA SPORTOWA W KRAKOWIE

W dniu 1 maja odbędzie się w Krakowie na boisku R. K. S. „Legji”, Wielka Robotnicza Rewja Sportowa z udziałem wszystkich sekcji klubu. Na program Rewji złożą się: 1) Wyścigi kolarskie na trasie 1.500 mtr., 2) Gimnastyka wszystkich członków klubu, 3) Ćwiczenia dzieci, 4) Zawody w piłkę nożną, 5) Pokaz gry w piłkę ręczną, 6) Zawody lekkoatletyczne: biegi na 100, 400, i 3.000 metrów, sztafeta 4 × 100, biegi młodzików na 60 mtr., skoki, rzuty, 7) Ogólna defilada, 8) Zawody ciężkoatletyczne. W czasie zawodów przygrywać będą specjalne orkiestry, a chór „Lutni Robotniczej” odśpiewa szereg okolicznościowych pieśni. Ze względu na propagandowy charakter tych zawodów wstęp dla dorosłych tylko 50 groszy, a dla dzieci wstęp wolny.

Jak widzimy sportowy Kraków robotniczy potrafi godnie uczcić dzień robotniczego święta.

PRZED UTWORZENIEM KRAKOWSKIEGO ROBOTN. SPORT. KOM. OKRĘGOWEGO.

W poniedziałek dnia 2 maja, odbędzie się w Krakowie w lokalu R. K. S. „Legji” pierwsze konstytucyjne posiedzenie zarządów robotniczych klubów sportowych, celem zorganizowania Krakowskiego Robotn. Sport. Komitetu Okręgowego Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych.

POCISK — SOKOLETA.

W dniu święta robotniczego — 1 maja — o godz. 15 odbędzie się, na boisku fabrycznego klubu „Pocisk” w Rembertowie, towarzyski mecz piłki nożnej pomiędzy K. F. „Pocisk” a K. S. „Sokoleta”.

O godz. 13 — przedmecz pomiędzy drużynami, tychże klubów.

WIELKIE ROBOTNICZE ZAWODY MIĘDZYPAŃSTWOWE

DZIESIĄTKI TYSIĘCY WIDZÓW NA ROBOTNICZYM BOISKU

NIEMCY—AUSTRJA 3:1 0:1.

W ubiegłą niedzielę odbyły się w Wiedniu wielkie międzypaństwowe zawody robotnicze Niemcy — Austria. Już sama zapowiedź tych zawodów wywołała w Wiedniu niesłychane zainteresowanie. W oczekiwaniu na przyjazd robotniczej reprezentacji Niemiec zebrał się przed Dworcem Zachodnim olbrzymi tłum, który powitał zawodników buziowymi oklaskami. Zawodników imieniem socjalistów powitał Dr. Julius Deutsch.

Po ostatnim zwycięstwie wiedeńskich w Berlinie, spodziewano się ogólnie raczej zwycięstwa reprezentacji austriackiej, tembardziej, że zawody miały się odbyć na ich terenie. Wszystkie jednak rachuby zawiodły. Niemcy wygrali zupełnie zasłużenie, przedewszystkiem dlatego, że ich drużyna była wie-

cej zgrana, ponadto dlatego, że mieli świetny przebojowy atak. W austriackiej drużynie zaś, zawiódł przedewszystkiem atak, podczas, gdy obrona była pierwszorzędna.

Sama gra została niezatarte wrażenie. Toczyła się ona w zawrotnym wprost tempie, trzymając olbrzymi tłum widzów w kolosalnym napięciu. Już przed przerwą zauważono silną przewagę Niemców. Po przerwie Niemcy narzucają Austriakom szalone tempo gry, forsując grę skrzydłami. Zmęczona obrona Austriaków musiała w końcu skapitulować i przy stanie 3:1 dla niemieckiej reprezentacji sędzia odgwizdał zawody.

Sędziował generał Hänggi z Bazylei wzorowo.

TEATR I MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Wielki

o 8-ej „Parsifal”

Narodowy

o 8-ej „Farys”

Letni

o 8-ej „Panna Marcelina”

Teatr Wielki. Dziś o godz. 8 w „Parsifal”.

Jutro wiecz. o godz. 8-ej „Halka”.

We wtorek, o godz. 3-ej popoł. „Straszny dwór”, wieczorem „Pan Twardowski”. W środę „M-me Butterfly” z p. Teiko-Kiwa.

Narodowy. Codziennie St. Miłaszewskiego „Farys”.

Letni. Dziś i dni następnych „Panna Marcelina”.

Teatr Polski. Dziś „Adrianna Lecouvreur”. W niedzielę o 3 i pół po cenach zniżonych „Dzieje Grzechu”.

Teatr Mały. Dziś „Nie trzeba się nicemu dziwić”.

W niedzielę i we wtorek o 12-ej w poł. „Świt, dzień i noc”, o 4-ej pop. „Azais”.

Teatr Cwiklińskiej i Fertnera. Dziś i codziennie „Ta, która zwycięża”.

W niedzielę o godz. 4-ej popoł. „Meccenas Bolbec i jego małż.”.

Teatr Stołeczna Operetka Messal - Niewiarowska gra jeszcze kilka razy wesołą operetkę „Adieu Mimi” z Kazimierą Niewiarowską, oraz „Dodatek Nr. 4”. W środę

SZPITAL NA TLE PARLAMENTU

Z OBRAZKÓW LONDYŃSKICH

Tuż naprzeciw olbrzymiego gmachu parlamentu angielskiego, na przeciwnym brzegu Tamizy, znajduje się komplekty budynków szpitala św. Tomasza.

Z tarasu parlamentu otwiera się bardzo ładny widok na pięć gmachów szpitalnych w ogrodzie. Jeszcze ładniej wygląda parlament z balkonów szpitala. Kiedy pogoda dopisuje i słońce zdo-

bywa się na tyle siły, aby przedostać się przez chmury, zwisające tak często nad stolicą Anglii, na balkony szpitala św. Tomasza wysuwa się łóżka i dzieci oddychają wolnym powietrzem nad rzeką.

Jedną z takich scenek mamy na naszej rycinie.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 40, za tekstem gr. 15, komunikaty i nadesłane gr. 60, nekrologi gr. 15, drobne za wyraz gr. 15. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej. Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.